

med Prioriteter, at han ingenlunde har den Soliditet, som Betingelsen tilligter. Derfor er det foreslaaet, at der skal tages Hensyn til grundtaximæssig og ubehæftet Grundeigendom, men kun for Haldelen af Repræsentanterne. At der fordrer grundtaxipflichtig Eigendom, staaer i Forbindelse med den Udvikling, jeg tidligere har givet af Kjøbstadsbegrebet og dets Sammenhæng med Grundtaxationen.

Hvad dernæst angaaer den Størrelse, som er nævnt i Paragraphen, nemlig 3000 Rbd., da er den vel for stor for et betydeligt Antal Kjøbstæder, men den er nævnt, fordi jeg ligesom har troet, at den vilde være passende i Kjøbenhavn, og det er meget vanskeligt at foreslaae andre Størrelser for de andre Kjøbstæder, ihvorvel det er antageligt, at man kan lade den gaae ned efter Folketallet, da der er en umiskjendelig Forskjel mellem Kjøbstæder med et Indbyggerantal af 7000 og dem af 2000 og de mindre. Iøvrigt er dette et Punkt, som jeg troer kan forbeholdes til nærmere Overveielse, hvis Sagen i sin Tid maatte komme til en Comitee; thi, som sagt, en ubehæftet Eigendomsværdi af 3000 Rbd. er unægtelig stor efter vore Forhold, dog ikke fordi den aarlige Indtægt af omtrent 120 Rbd., disse 3000 Rbd. Grundeigendom maatte afgive, er betydelig, eller dette Forhold theoretisk synes unaturligt, naar man sammenligner det med de engelske Bestemmelser; men jeg erkjender dog, at det ikke her lader sig gjenneføre med en saa høj Størrelse, og at man maa gaae en Deel længere ned. Men hvad jeg lægger større Vægt paa, det er, at man holder sig til den virkelige Eigendom og ikke til en Eigendom kun af Navn. I § 23 er der en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at man ved Affattelsen af Valgbarhedslisten kan indhente Bedkommendes Forsikkring paa Tro og Love. I England nøies man med efter afholdt Valg at erholde Paagjædendes Forsikkring om at have den i saa Henseende fornødne Qualification, men vort hele System er nu engang saaledes grundlagt paa Vogføring og Lister, at saadant vel ogsaa i denne Henseende maa iagttages.

Hvad § 26 angaaer, findes der en lille eiendommelig Bestemmelse om, at, naar Bedkommende, som har erholdt de fleste Stemmer,

ikke findes at være i Besiddelse af de fornødne Betingelser, navnlig Eiendoms-*Qualification*, skulde de Andre, som efter hiin have erholdt de fleste Stemmer, ansees for valgte. Det er en Fremgangsmaade, som har nogen Støtte i Communalanordningen for Kjøbenhavn, i hvis § 40 der findes en særegen Bestemmelse om Indtrædelse af Suppleanter, i Tilfælde af, at de valgte Medlemmer anmelde lovligt Forsald. Det Hele er kun en Bestemmelse, som gaaer ud paa at forebygge Dmvalg.

§ 43 indeholder den særlige Anvendelse paa dette Forhold af den almindelige Bestemmelse, som findes i § 181.

§ 47 indeholder, at samtlige Paagjældende forbeholdes Afgang til Domstolene, forsaavidt de ikke anerkjende Rettigheden af de afgivne Decisioner over Regnskabet. Dette Princip har allerede fundet Anvendelse i Anordningen af 1ste Januar 1840 § 39.

Jeg skal saaledes tillade mig at gaae over til de særlige Bestemmelser for Kjøbenhavn under Afsnittet B. Det er en Sætning, som allerede længe har været gjort gjældende, og som er bleven fremhævet i den nævnte Forordn. § 1, at Kjøbenhavns Commune er aldeles urdtagen fra den større Districtinddeling her i Landet, hvoraf det bliver en Følge, at de communale Raad i Kjøbenhavn ved Siden af den Stilling, de indtage som Kjøbstadsraad overhovedet, tillige have en vis høiere Betydning, som svarer til den Stilling, som det overordnede Raad indtager med Hensyn til Landet og Kjøbstæderne. Byraadet i Kjøbenhavn faaer saaledes en Stilling ikke blot analog med Byraadene i de øvrige Kjøbstæder, men ogsaa med Stiftsraad. Dette er udtalt i § 45.

I § 47 er optagen en Bestemmelse om, at Anordningen om Reguleringen af de offentlige Vandløb skulde udvides til Kjøbenhavn; den er foranlediget derved, at der er indkommen særegne Andragender om, at en saadan Udvikelse maatte finde Sted, fordi Beboerne her paa Byens Fjorder sølte Trang til en Lovdesangaaende; jeg har altsaa troet, at denne Bestemmelse kunde optages i nærværende Lov.

I Udkastets § 48 er der udtalt, at i Kjøbenhavn udfordres ingen høiere Stadsfæstelse af lovlig fattede communale Beslutninger, ved-